

Huwelijkspreek
gehouden door Ds. H. Mond
te Dinteloord,
21 juli 1893,

Maleachi 2 vs 15

Lezen Spreuken 2

Zingen Ps 99 vs 6

Ps 103 vs 11

Ps 121 vs 2 (na 't formulier)

Ps 81 vs 10.

HUWELIJKSPREEK
Dinteloord 21 juli 1893.
Bij het huwelijk van

Jacob van Ec Arijsn

Cornelia Philippina Vroon Hd.

Gehouden door

Ds H. Mond.

Ned. Herv. Predikant

1)

Gel!

Als Gij zo in gedachten doorloopt wat al in 's mensen leven voorkomt, waarvan men toch niets in eigen hand heeft, zoo dat men zelf het niet rigten of schikken kan, dan kan het toch ook niet anders of ene ure als deze moet bij erkenenis van alle Gods weldaden, een geweldige indruk op u maken, die nu hier ge komen zijt om de koorde van den band des huwelijks in Gods hand te hebben gelegd.

En al moge die indruk nu niet vrij zijn van overbodige overleggingen, zodat men zichzelf in al zijn betekenis daarbij nog niet eens verliest, dat is bewijs te meer hoe men betrouwbaar op eigen benen wij staan, en dat de vrouw een man de man een vrouw nodig heeft; dat beiden echter te zamen God noodig hebben, opdat die die band onwrikbaar zij.

Daarom doet gij wel daaraan, dat gij naar dit bedehuis komt met hen, die u dierbaar zijn, zooveel zulks kan, opdat ieder hunner , ja, opdat de gemeente

2)

Getuige zij, dat het u niet om goud of zilver, niet om eenige wettigen plicht gaat, niet een om voor de menschen iets te schijnen, maar om voor het aangezicht Gods en voor de ogen een oren der gansche gemeente te hebben getuigd hoe deze zaak bij u staat met alle verwachtingen aangaande de tegenwoordige en de toekomstige wereld.

Tevens betuigt de eenvoudige hiermede hoe de soberheid der inzettingen Gods juist hem genoegzaam stof levert om van werelschen praal en weelderigheid des zinnelijken levens af te zien en aan Hem en Zijn verbond genoeg te hebbe. Dat den Heer van hemel en aarde te doen is ons bij die nuchteren soberheid te houden, opdat wij aan Hem in alles

wij duidelijk zien uit hetgeen wij nu nog willen nagaan van het woord des levens, waarvoor aanstonds gezorgd zal worden, dat dit niet ontbreke in uw huis.

Uit dat woord behandelen wij dan nu Maleachi 2. vs 15.

3)

Het volk, dat hier aangesproken wordt, was een weelderig volk. Daar was geen gedachtenis aan de heiligheid van de wet Gods. Daarom hoereerden zij op geestelijke wijze van God en zijn woord af en dit sprak zich uit in hoererij met de vreemde vrouwen, zoals daardoor het huiselijk geluk in den ban gedaan was, gelijk hun gansche verhouding als gemeente des Heeren gedrukt ging onder heidensche afgodendienst en veelwijverij, die spotten met de heiligste inzettingen Gods.

Dat was toch hun spot met God en zijn dienst, al gingen hun priesters voorop, en al beriep men zich op voorvaderlijke daden zelfs. Daarom is ook niets zozeer in staat ons van de heilighied van Gods inzettingen een treffend beeld te geven als juist het sluiten van een huwelijksband onder het oog des alzienden Gods. Daaruit kunnen ook de belanghebbenden, ja ook de gehele gemeente, die op gerechtigheid prijs stelt iets leeren,

4)

ja ook zij die daarnaar niet vraagden kunnen daaruit vernemen, hoe het voor de Kenner der harten met onze roeping staat.

Daarom mag nu vrij alle gemaaktheid van doen wegvallen en hebben wij ons te houden aan Gods woord, dat zegt met betrekking tot al wat aan zijn dienst verbonden moet zijn: Mijn verbond met hem was het leven en de vrede en Ik gaf hem die tot een vreeze en hij vreesde Mij en hij werd om Mij naams wil verschrikt.

De wet des waarheids was in zijn mond en er werd geen onrecht in zijn lippen gevonden, hij wandelde met Mij in vrede en in rechtmatigheid en hij bekeerde er velen van ongerechtigheid. Van de vervulling van deze woorden is zoo 't wel gaat eene getrouwe beeltenis Het geloof des

levende Gods gepaard met

de belijdenis van Jezus den vriend van tollenaren en van zondaren, die Hem zoeken, verstaat dit,

5)

leeft erin, en wordt erin bevestigd, waar men wederzijds elkanders lasten draagt, dat een verstandig man, en eene verstandige vrouw beiden, zijn gaven Gods. En daar leert men van Abraham, hoe dat in huis Gods toegaat.- Dat wil ook ons tekstwoord ons leeren—Heeft Hij(de Heere de Schepper van hemel en aarde) heeft Hij niet maar éénen gemaakt ofschoon Hij des geestes overig had.

Dat is het ontbrak Gode niet aan de macht 's mans hulpe in groot aantal van vrouwen te doen bestaan Van zulk aantal was bij de schepping van Adam geen sprake.

Integendeel nuchter eenvoudig, alles omvattend lezen wij: en God schiep een mensch naar zijn beeld, naar het beeld van God schiep Hij hem en hoe Hij die eenheid volkomen maakte volgt dan daar: man en vrouw schiep Hij ze. En wat van die eenheid in twee personen belichaamt afwijkt is het oorspronkelijke spoor bijster en opent de deur voor allerlei ellende des levens

6)

Proef van zulke afwijking en hare gevolg levert ons Abrahams geschiedenis, zijn handelwijze ten op zichte van beloften Gods waar van hij de vervulling wenscht verhaast te zien. Immers heeft de Heere aan Abram gezegd: gen 15 vs 15 zie nu op naar den hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt. En Hij zeide tot hem: Zoo zal uw zaad zijn. Daarop staat nu des aardvaders hope, die in de eersteling en hier wederom enige, net name den latere Izak, alleen gegrond is.--- En ook deze enige zal de grond der verwachting zijn, waarop zijn huis gebouwd zal wezen, ja de enige zal hem de vervulling zijn voor al de nooden zijner ziel, omdat hij daarin de bode eener eeuwige gerechtigheid aanschouwen zal, zoals die in volkomen zijn zal en waarvan dan die eenige het krachtigst getuigenis, de profetie en het voorbeeld zou zijn En zoo zocht da hij , Abram, Ismaels stamvader

een zaad Gods

7)

Doch de ure der vervulling toeft en de vervulling zelf verwijft daardoor nog in't ongeziene. Daar vindt het ongeduld in Sara's dienstmaagd aanleiding en oon Sarai verzuimd met wachten en miskent den grondregel waarin alles besloten lag, dat Hij de Heere maar eenen gemaakt heeft, zijnde één man en één vrouw, tezamen tot een, hoewel Hij des geestes overig had, om ware dit goet geweest in zijne oogen, daarmede een aantal in hulpe te bedelen- En die Hagar, de dienstbode, heeft wel gediend, maar waar Gods vervulling in den eenige bestemden weg daar is, en een zaad Gods aanwezig is uit Sarai tegen alle benenking in, daar moet toch de oorspronkelijken eenheid der beide van God gezegenden gelden, zij 't ook ten koste van Hagar aangaande wie het besluit wat Gen 21-10 Drijf deze dienstmaagd en hare zoon uit, want de zoon dezer dienstmaagd zal met mijn zoon, met Izak, niet erven, Zoo is in Izak alléén het zaad

8)

Abrahams genoemd en het zaad Gods, dat hij Abraham, gezocht heeft, is genoemd in Izak den medetamvader er het voorbeeld van. Uit dien éénen door Abraham en Sara is Jezus voortgekomen, uit dien éénen echt was den grond der verwachting zeker, en uit Sara de huisvrouw der jeugd niet uit Hagar is voortgekomen het geslachte Abrahams dat God de Heere op zijn tijd schonk.

Daarom zijn de gevolgen van al zulk zoeken van Gods zegen en wegen, die buiten het geloof liggen, ons niet onthouden, maar vormen al tezamen een pleitrede tegen al zulk doen dat de rust der huizen wegneemt.—“Des geestes overig had Hij” Ja wel machtig was Hij om een anderen orde der huishouding daar te stellen vrij als Hij is om te bepalen van de wegen en middelen daartoe.

Doch in alles moest dat openbaar worden, ook tot ons aller leering, dat Hij alleen van eeuwigheid voorziening bedoelde, toen gaf en nog geeft indien, die de eenigen

9)

gerechtigheid der zondaren is, in Jezus den zoon Gods, en het zaad van Abraham, dat gezocht is en nodig is gezocht te worden tot behoudenis der zielen, als de gekomene in het vleesche, om allen te troosten die met hunne zonden verlegen zijn, en den weg niet meer weten om God te behageb en welbehagelijk voor Hem te wandelen ook in den heiligen huwelijksstaat. En bij alle verschooning, waarmede de Heere Abraham en de zijnen verschoonde , toont het nu hier de profeet de volken nog aan, hoever de begeerte Abrahams van al die begeerlijkheden der wellusten, waaarin dienende is wat zich wel op zulken aartsvader beroept, maar in den dienst van heidensche afgoden wandelt en door meer dan de enen huisvrouw de jeugd het wel toont hoe min Gods gebod hun ter harte gaat, want Abraham liet nu Hagar varen en hield zich aan de belofte naar Gods bevel.

10)

En Ismael moet hier horen, vs 2 Waartoe moeten nu al deze bijzonderheden in deze ure dienen? Tot hetzelfde doel waartoe zij door den profeet hier het gansche volk in herinnering worden gebracht—Daarom, zegt hij” wacht u niet uwen geest enz.- Zich wachten voor zijn geest, agt geven op de belangen zijner ziel in zulke hoogwichtige zaak als thans u bezighoudt, is: toezien dat men zich niet vervoeren laten door vreemde zeden of leeringen, die aan het heilig verbond Gods teniet doen, zoals dat in het huwelijksverbond op aarde is afgespiegeld, Daar waar men wijzer dan God wil zijn en den heiligheid van den huwelijken staat veracht, daar wijkt men af van het gezonde oordeel der schrift, zodat men de vastigheid der hoop op Jezus en de vrijmoedigheid des geloofs in Hem verliest en den heiden gelijk wandelt in bitterheid jegens God en menschen. Daarin mist men het leven en heeft geen vrijen toegang tot Hem, die de getrouw

11)

den zegenen wil met tijdelijke en eeuwige gaven op grond van zijn eeuwig trouwverbond in dat zaad Gods, dat Abraham ten troost was en allen ten troost zal zijn, die in de voetstappen des geloofs van dezen aartsvader wandelen, Dat eeuwig trouwverbond in Jezus, is met den dood des rechtvaardigen bezegeld, die zijn gemeente gekocht heeft door zijn bloed. Daarom kan wat in Hem gelooft en alzo wandelt naar dat trouwverbond Gods niet ongezegend zijn, hoe zegenloos het er zelfs mogen uitzien. En daarin is dit de enige weg en wijze om in een eerlijken weg voor God te wandelen zijnde eerlijk getrouwd—Maar laat dat nu niet meer wegen wat als grond voor des profeten vermaning hier geld, en spoedig is het met alle rust des gewetens met alle gunstige verwachting gedaan, al schijnt het ook alles rondom van zegen overvleoiende. Wat God niet zegent dat is niet gezegend, Dat wordt van Hem verlaten om vrij wat geldiger redenen

12)

Nog dan waarvoor hier tot schande des volks de huisvrouw der jeugd verlaten werd, welke God niet wilde verlaten hebben, maar zóó wreekt zich de zonde van het verlaten van Gods geboden en van het jawoord Gods en de eeuwige trouw in Jezus.

Geliefden!! Zal ik U nu nog verder bewijs van de heiligheid des huwelijk geven? Zie op vers 14 het antwoord op de vraag bij dorheid van vruchten, een vraag gedaan nadat men het groenende loof der genade Gods, dat zegen beloofde, had vaarwel gezegd om de ijdelheid dezer wereld na te volgen. Gij nu zegt, waarom.

Weet wat gij doet geliefden, gij sluit een verbond, met God tot getuige, alzo een verbond Gods. Het voorgelezen Spreuken 2 geeft u den rechten weg aan vers 20, opdat gij wandelt op de weg der goeden en houdt de paden der rechtvaardigen. Want de vromen zullen de aarde bewonen en de oprechten zullen daarin overblijven; maar de goddeloozen zullen van de aarde uitgeroeid worden en de trouwelozen zullen er van uitgerukt worden. Daarom wacht u met uwen geest en dat niemand trouwlooslijk handelt tegen de

13)

huisvrouw zijner jeugd. De geest des verbonds oordeelt echter over beide partijen, zoowel over den man als over de vrouw, zoowel over de vrouw als over den man. Want hoestaat het met beiden? Zij beiden vormen voortaan één geheel, daarom gaat beiden de zegen aan, die u ver buiten hier zij toegezegd, waarmede de Heere, die Hem vraagden, zekerlijk zegenen zal. O, noodig heeft de mensch een voorwerp, waarop hij zijne gedachten, vragen en genegenheden richt, bij wie hij zijne behoeften, levensindrukken berge opdat hij mededeelzaamheid en liefde oefene en ervaar. Daartoe ontvangt de vrouw een hoofd, dat den sluier vervangt waarmede hare stemming nog in nevelen gehult mocht zijn, tenzij God op andere wijze voorzien heeft. Daartoe ontvangt de man een voorwerp ter leiding, voorshands alleen, om daarna, zoo de Heere wil, tot haar de zegen des verbonds te zien toenemen. Zoo gelooft men wederzijds zich voor elkander bestemd, en beider geloof ligt zoo in God, het hoofd van beiden besloten. Niet een geloof op zichzelf voor ieder, maar een geloof dat schouwt op beider gemeenschappelijk hoogste voorwerp, Jezus den Heere. Moge dan zoo uw huis zaligheid geschieden, omdat de zoon Gods door het geloof in uw midden woont, nademaal ook gij een zoon en dochter Abrahams zijt.

Daarom wacht u met uwen geest, gij vrouw, die gekomen zijt om onder van Hem toevlucht te nemen van wien u deze man getuige, en moge het u gegeven zijn in alle eenvoudigheid en nederigheid mer prijsgeving van alle eigenwaardij het den wijzen prediker vers 28 na te zeggen; een man uit duizend heb ik gevonden. Daarom wacht u met uwen geest gij man, die hierheen kwaamt, om haar die de uwen was in den Heere tot de uwe genomen te hebben, wacht u van de trouwelooslijk te handelen tegen de huisvrouw uwer jeugd. Wat ziet gij elkander aan. Gij man, zoekt te vergeefs bij uw vrouw, gij vrouw zoekt te vergeefs bij uw man, wat u troosten zal, zoo gij niet deelachtig zijt, niet hem belijdt voor den Heere uws huizes. Hij zij uw schild. En moge ook aan u ouders en betrekkingen, zelfs bij herinneringen, die stof genoeg tot weemoed en treurigheid geven, aan ieder uwer afzonderlijk een pand der gehechtheid worden ontnomen, misgun hun toch den zegen niet,

waarmede de Heere hunne en immers ook uwe verwachting wilde kroonen.

Des Heeren goedgunstigheit is niet tot het zichtbare van hierbeneden beperkt, maar wel heeft Hij alle heil besloten in dien Eenen, die in s Vaders naam getuigd de als de gekomene op zijn tijd om het zaad Gods en der belofte te zijn, opdat in Hem gezegend zouden worden alle volken der aarde Gen 22; 18 En om zijnen twil gaat het allen goed, die de poorten Jeruzalems beminnen, omdat Hij daarin woont; allen zal het wel gaan die door de genade, die God verleent afzien van alle verbond met den dood wat des doods is, zoomede van alle dienstbaarheid waarbij den vreemde toevalt; wel hem, die louter Gods getuigenis betrachten, ziende op den oversten Leidsman en voleinder des Geloofd Jezus Amen

Rotterdam 26 Maart 1934

Overgeschreven door J van Eck

Paginanummering is van de uitgeschreven tekst ingevoegd J Prince

